

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvezčer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in p + 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vražajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbori.

Kranjski.

(VII. sej s dne 25. januvarja 1895.)

Deželni glavar Oton Detela otvoril ob polu 11. uri sejo. Ko se je prečital in odobril zapisnik zadnje seje, naznani deželni glavar, da sprejme volitev v komisijo za revizijo katastra. Dotične peticije se izročile dotednjim odsekom. Istopako poročila deželnega odbora: gledé naprave primerne zveze meje gorenjo krško dolino in postajo Zatičina dolenskih železnic; o vpeljavi deželne naklade na pivo; o vprašanji, ali in kako bi se mogli dacarji po zadovolilni službi vpokojiti; o vodopravni obravnavi gledé dopustnosti Podhayskýjevega alternativnega načrta (tako imenovanega II. načrt.) za osuševanje ljubljanskega barja, in o uvrstitvi občinske ceste v cestnem okraju kranjskogorskem mej okrajne ceste.

Posl. Povše in tovariši izročili so nastopni samostalni predlog:

Visoki deželni zbor naj sklene: „Deželnemu odboru se naroča, da odpšle c. kr. ministerstvu spomenico, v kateri naj razloži stanje naše mlinarske obrti ter prosi, da visoka c. kr. državna vlada takoj razveljavlji z ministersko uredbo v letu 1882 dovoljeno olajšavo za mlinsko-obrtni promet, po katerem so ogerski veliki mlini zamogli upeljati žito iz balkanskih dežel colnine prosto.“

V formalnem oziru naj se ta predlog izroči upravnemu odseku v poročanje.

Utemeljevanje predloga se stavi na dnevni red jedne prihodnjih sej.

Posl. Klun poroča imenom finančnega odseka o proračunu normalno-šolskega zaklada za l. 1895 in o prošnji mestnih učiteljev v Ljubljani za zvišanje starostnih doklad.

Poslednje prošnje fin. odsek ne more priporočati, zbornica jo je torej odklonila. V generalni debati se je oglasil prvi

posl. Hribar, ki poudarja važnost učiteljskega stanu in da je učitelj neodvisen. Zakon o

ljudskem šolstvu ni dosegel svojega namena, po glavljito besedo gledé učiteljstva imajo c. kr. oblastva. Ako je bil prej učitelj odvisen od duhovščine, zdaj pa je odvisen od c. kr. okrajnih glavarjev, to pa je še bolj nevarno, nego prvo. V dobi koalicije, ko se druži duhovščina z uradniki, je stanje narodnih učiteljev težavno. Mnoga znamenja kažejo, da utegnejo zopet priti hudi časi za naše učitelje. Protestuje proti postopanju okrajnih glavarjev proti nekaterim učiteljem. Z brezmernim usiljevanjem nemščine preti še vedno velika nevarnost našemu ljudskemu šolstvu. Iz pedagoških razlogov se moramo upreti takemu početju. Navaja konkretni slučaj pok. Matije Hočevarja štipendije za občino mokronoško za poučevanje nemščine in govori obširneje o obligatnem pouku nemščine v ljudskih šolah, ki se sili, kjer le možno. Avstrija je v tem oziru še vedno država neverjetnosti, zato se je oglasil, da to konštatuje.

Deželni predsednik baron Hein zagovarja postopanje oblastev proti učiteljem, ki se mu zdi potrebno za vzdrževanje reda in discipline. Okr. glavarji so le predsedniki okrajnih šolskih svetov in torej odvisni od votantov. Odgovarja na nekatere trditve predgovornika. Germanizovalo se ni — kje so rezultati? (Dr. Tavčar: Ni jih, ker so bili germanizatorji preveč nerodni.) Konča svoj govor s trditvijo, da se dandanes pač ne misli na germanizovanje.

Posl. dr. Tavčar izjavlja, da naj ostane učiteljstvo pod sedanjim nadzorstvom, ker se mu dozdeva, da bi pod drugim bilo še na slabšem. Saj smo videli, kako je od knezoškofa v dež. šolski svet poslani zastopnik se izjavil, da se na ljubljanskih srednjih šolah uči premalo nemščine in preveč slovenščina prevladuje. Ljudsko šolstvo moramo smatrati kot najdražji biser, od njega je odvisna božočnost našega naroda. Novih šol je še premalo, treba jih bode še ustanavljati, tu ne bode moči izogniti se stroškom. Obrača se proti nekaterim opazkam poročevalca, ako imajo namen, da bi se žnjimi zanesla neka agitacija meje ljudstvo proti šoli in postavilo „šolskega zajca“. Mi Slovenci se mo-

ramo z vso strastjo okleniti svojega ljudskega šolstva, ki je steber naše narodnosti, v narodni šoli se ne sme uganjati nobena germanizacija. Omenja nekdaj zloglasnih 600 gld. za poučevanje nemščine, za katere se je potezal dež. šolski svet, da bi se zopet postavili v proračun. Isti dež. šolski svet pa se protivi temu, da bi se razširil pouk v slovenščini na gornji gimnaziji, kar pa se bode moralno zgoditi. Omenjenih 600 gld. smo odrekli baronu Winklerju, torej se vendar ne more zahtevati, da jih dovolimo g. baronu Heinu, ki včasih prav očitno pokaže, da nam ni prijazen. Omenja nekaterih imenovanj v deželni šolski svet. Deželni odbor pod vodstvom g. dež. glavarja Detele je gotovo steber, ki varuje nemščino v šolah. Spominja se stare germaniske podobe Wodana, kateremu sedita na rami dva krokarja, prvi spomin na drugi misli, taka krokarja se mu zdita dež. odbornika dr. Papež in dr. Schaffer, ki sedita na ramah dež. glavarja, da časih ne ve pri čem je. Protestuje proti znanemu brzjavemu pozdravu, ki ga je postal narodni (!?) deželni glavar ob svojem času v Belopelu, ko se je odpiral „šulverenova“ šola! Brez taktno je bilo, da je slovenski deželni glavar se udeležil na tak način germanizatorske nemške demonstracije, da je klical božji blagoslov na šulverensko delovanje! (Dobro-klici!)

Dež. predsednik baron Hein odgovarja na razne opazke predgovornika.

Dež. glavar Detele odda predsedstvo namestniku baronu Apfaltrernu in pravi, da ga pušča predgovornika ni ranila, ker ga brani šeit dobre vesti. Da bi bila slavnost nemška demonstracija, o tem mu ni bilo ničesar znano (klici: Žalostno! — Vse dolgo zagovarjanje gosp. Detele je vzbujalo večkrat veselost meje poslanci in meje poslušalci.) Ravnal je, kakor pravi „bona fide“ in se skuša opravičiti, kar se mu pa ni posebno posrečilo.

Dež. glavarja namestnik baron Apfaltern obžaluje neki žaljivi klic dr. Tavčarja proti posl. Pakižu.

Posl. dr. Schaffer odgovarja na govor dr.

Listek.

Rešitelj.

(Slka; francoski spisal René Maizeroy.)

Gospod de Rocreuse je našel na pregrinjalu sprednje sobe zmečkano pismo in on, ki se je vedno zaničljivo smejal ljubosumnim možem, je list razvilit ter ga čital. Bil je samo jeden stavek: „Ljubi me vedno, kakor te jaz obožnjem; našla bodeš dolgo, nežno pismo na pošti v Rue Taitbout pod začetnima črkama A. R. 12.“

In ves bled, oči kakor blazeni, ki ne ve več razločevati, kaj misli in kaj dela, ki več ne premislja, plane v oblačilnico svoje soproge, kjer je Liette, njegova oboževana Liette ravno primerjala več klobučkov, katere ji je bila poslala modistovka.

Madame de Rocreuse v začetku ne zapazi razburjenosti svojega soprog; obrne se na pol k njemu ter ga vpraša: „Ni res, da mi ta klobuk dobro pristoji?“

On ne odgovori; zdrobi jo skoraj v svojih močnih rokah, gledaje jo steklenega pogleda in ji vsled strahu in jeze pred drugačenim glasom vsklikne: „Povej vendar, ukazujem ti, pismo je tvojega ljubimca.“

Liette stoji nepremično; nevarnost podvoji njeni moči in ona se premaga. V njenih potezali

se pokaže sočutje. Pogleda ga z nedolžnim obrazom, ki je žalosten, da mora slišati tako grdo obdolžitev. Liette odgovori polglasno: „Ali Jean, mene moreš sumničiti, mene tako sramotiti, ki te tako iskreno ljubim?“

On seže vmes in zmaje z rameni: „Ti mi ne odgovoriš! . . .“

„Kaj je s pismom, tem ljubavnim pismom, katero sem našel pred vratu tvoje sobe, koje si ti vsled nepaznosti izgubila?“

„To je laž, grda laž . . . Sem li jaz jedina ženska v hiši? Angleška vzgojiteljica, moja soberica, kaj vem jaz, čegavo je to pismo. Predno se opravlja, predno ono, ki nosi tvoje ime, tako težko obdolžiš, poiskati je treba še-le dokazov, a ne zadovoljiti se z jednim listkom!“

„Zdaj se pa še šali . . . Ako se gre za dokaze, dobil jih budem v nekaj minutah cel kup, našel jih budem na pošti, razvideli se bodo iz pism, oddanih pod šifro A. R. 12., A. R. 12, čuješ dobro, Liette? Pisma se mi ne morejo odreči, in pri bogu, jaz ti svetujem, ako se čutiš krivo, porabi trenotek moje odsotnosti v to, da zadnjič objameš svojega sina in potem brez hrupa izgineš iz te hiše, kjer jaz tvoje prisotnosti niti nočem niti ne morem dalje prenašati!“

„Stori, kakor ti je drag!“

* * *

Liette sliši, da oddrdra voz, v kogega je stopil njen soprog z naglostjo, kakor bi veljalo zabraniti kak rendez-vous, od kogega je zavisna sreča vsega njegovega življenja.

Zdaj se ona zgrudi; živci, ki so se tako krepko držali, odpovedo službo, čuti se brez rešitve izgubljeno in kakor nepremična masa leži meji blazinami svojega divana. Zebe jo prav v srce. Čuti se smrtno utrujeno. V njenih sencih grozničavo bije, sveti se ji pred očmi. Kaj naj storiti, kaj izmisli, da Jean ne zve najhujšega, resnice, da mu ne pridejo v roke usodepolna pisma na pošti v Rue Taitbout, da ne odkrije teh prijemučnih prič, ki bi mu odprle oči, odkrile greh, v koji se je nepremičljeno strmoglavila.

V svoji navadni nepremičjenosti je „oni“ izbral začetni črki za šifre.

Prišlo bo gotovo do dvoboja, do jednega onih groznih dvobojev, kjer je jeden odveč na svetu, kjer se noči in ne sme prizanašati nasprotniku.

V svoji obupnosti ostane nepremično, roke na kolenih, brado naslonjeno na roke, upirajoč zmedene oči načravnost na telefon, čigar jasen gumb se ji sveti iz jednega kota njene sobe.

Najedenkrat zadobe lica zopet barvo, mračen obraz poživi novo upanje. Plane k telefonu in da blastno znamenje.

Tavčarja in trdi, da učitelji uživajo dovolj prostosti pri volitvah itd., da torej niso tako odvisni od oblastev, kakor se je trdilo. Konečno zagovarja kot "deutscher Krainer" dež. glavarja proti napadom, ker je moral tako ravnati. Da se je kot "deutscher Krainer" potezal tudi za nemške šole sploh, se razume.

Dež predsednik baron Hein dostavlja, da se bode ukrenilo potrebno, da se dobe bolj pripravni prostori za nemške šole v Ljubljani.

Posl. župan Grasselli odgovarja dr. Schafferju glede nedostatkov pri prostorih mestnih nemških šol v Ljubljani. Novih poslopij ni možno graditi, torej treba potrpeti. V prostorih stare bolnice bodo mogoče nastaniti nemško deklisko šolo, ko bodo izpraznjeni. Če država štedi, ko je namestila nižjo gimnazijo v prostorih, ki so bili spoznani kot popolnoma nepripravni, mora to storiti tem bolj mestna občina.

Posl. Povše odgovarja na govor dr. Tavčarja glede paralele mej duhovščino in mej vladini organi. Znano je, kaj je storila duhovščina za šolo. Zavrača izraz "šolski zajec" in ugovarja, da bi se hotelo vzbujati agitacijo. Tudi njegova stranka je priateljica ljudskega šolstva, a skrbeti je vsem, da bremena za šolstvo ne naraščajo preveč.

Posl. Luckmann poudarja praktično stališče narodnostnega vprašanja v šolstvu in pravi, da bode stavlji primeren predlog v specijalni debati.

Posl. Krsnik predlaga konec debate, ki se vzprejme. Poprej sta se še oglasila dva poslanca k besedi.

Posl. dr. Tavčar zavrača opazke poslanca Povšeta, sedanji duhovščini so veljale njegove besede, ne oni vzorni iz prejšnjih časov. Mahniču in njegovim učencem bi pa vendar ne dali nadzorstva nad našimi šolami. Dr. Schaffer ga je tudi hotel raztrgati, a odgovori mu le na kratko. Konečno zavrača dež. glavarja opravičevanja. Slučaj v Beli peči je bil ves drugačen, nego le lokalno-kranjsko-nemški. Slavnost je bila pronačirano politična nemška demonstracija, katere so se udeležili koroški in celjski nemški matadorji. Proti temu se je protestovalo, ker pri taki slavnosti ni imel slovenski deželní glavar ničesar opraviti. Gleda klica posl. Pakiža izjavi, da nikakor ni hotel žaliti moža, ki že toliko časa sedi v tej zbornici, hotel je le reči, da će glavar sam ni bil poučen o stvari, je bil toliko manj posl. Pakiž. Po razjasnilih glavarja smatra, da se je ta opravičil glede svojega postopanja, ker neče dvomiti o njegovi izjavi.

Dež. glavar Detela vzame to na znanje.

Poročalec Klun odgovarja raznim gornikom na njihove opazke in razjasnjuje stališče, katero zavzema fin. odsek.

(Konec prih.)

Štajerski.

V zadnji seji se je predložil dež. odbora predlog, naj dež. zbor izreče, da se za dobo desetih let odpove dež. prikladam od poslopij, katere bi zgradila država v Gradci, ako bi preložila tja obratno rav-

"Hitro, brzo kakor mogoče, zaklinjam vas, zvezite me z bureau-em poste restante v Rue Taitbout . . ."

Srce ji glasno bije, ustna se treso, kakšnemu človeku bo zaupala svojo skrivnost, češčavim rokam se izročila, ali bo privolil, uslušati njo in zavesti gospoda de Rocreuse? Je li uradnik mlad ali star, kdo ve, morda je tudi oženjen, nesrečno oženjen, istotako prevaran, ali ne bo neupogljiv, se ne bode hotel osvetiti na vsem spolu? Morda pride prepozno in Jean ima morda pisma že v roki . . .

Znamenje se oglasi.

Uradnik je poste restante urada v Rue Taitbout. "Hej, kdo kliče?"

"Gospod, neka nesrečna žena, katero lahko uničite ali rešite . . ." Ihté jeclja ta dolgi stavki tresoča se na rokah in na nogah, kakor drevesce, ki je majec veter.

"Ne razumem ničesar, madame, govorite razločneje . . ."

Liette ponovi svoj dolgi govor in se trudi, da izgovori vsak zlog jasno. Uradnik se prične smejati, konečno zagodrnja: "To je pač šala, madame?"

Madame Rocreuse odgovori z ganljivim glasom: "Prisezam Vas pri vsem, kar vam je sveto, da pripovedujem čisto resnico. Slušajte me, prosim Vas v imenu onih, ki so Vam najdražji, zaupam popolnoma na Vaše plemenito srce . . . Jaz sem plavolasa dama, ki dva tedna hodi v vaš oddelek

nateljstvo državnih železnic v Beljaku. Dež. zbor se je posvetoval o nekaterih premembah gasilnega reda in rešil nekatere nevažne druge zadeve.

Koroški.

V včerajšnji seji dež. zbora je priša na razpravo prošnja "Südmarke" za podporo. Finančni odsek je predlagal, naj se prošnja zavrne, in je ta svoj predlog motiviral s tem, da ima društvo jednostranske narodne tendence in da ga zategadelj ni mogoč podpirati iz deželnih dohodkov, katera dajeta obe v deželi živeči narodnosti. V imenu nemških nacionalcev je dr. Steinwender predlagal naj se dovoli "Südmarki" podpora v znesku 100 gld., češ, da so nenemške večine v drugih deželnih zastopih manj skropulozne in da je zadnji čas, da se tudi koroški deželní zbor že odpové principu ravnopravnosti. Gospodarska prizadevanja "Südmarke" morejo koristiti tudi Slovencem, na tiste Slovence pa, ki nečajo z Nemci v "miru" živeti, se pa sploh ni treba ozirati. Slovenska poslanca Einšpieler in Muri sta v tem, ko je Steinwender govoril, zapustila dvorano. Dež. zbor je prošnjo "Südmarke" odklonil.

V Ljubljani, 25. januvarja.

Volilna korupcija. Da imajo levičarji navado, slepariti pri volitvah kar se da, je znano. Zdaj se jim je to novič dokazalo. Pri deželnoborski volitvi v krumlovskem okraju na Moravskem je bil s ponocjo nezaslišanih sleparij voljen levičar Rund in nemška večina dež. zbora je hitela zavreči vse proteste in odobriti to volitev. Volilci pa so se pritožili zaradi dogodb pri volitvah in drž. sodišče je izreklo, da se je pri volitvi nad 100 glasov pridobil za levičarskega kandidata na nezakonit način. Voljeni levičar pa se vzlič temu neče odpovedati mandatu.

Domobraska in črnovojniška novela utegne le prouzročiti konflikt med vlado in tirolskim deželnim zborom. Poroča se namreč, da vlada neče pritrdiri nasvetovanim premembam teh novel, nego da zahteva, naj se nje načrt vzprejme nepremenen.

Hrvatski sabor je v zadnji seji dognal generalno razpravo o proračunu deželnega zaklada. Debata je bila politična. Govorili so: Egersdorfer, Folnegović in Stanković. Proračun se je seveda vzprejel.

Ogerski ministri in državni tajniki so po ogerski parlamentarni navadi po svojem imenovanju odložili mandate in se morajo podvreči novi volitvi. V okraju Duna-Szerdahely, kjer kandiduje novi pravosodni minister Erdelyi, je svojo kandidaturo oglašil tudi Fran Kossuth.

Ogerske cerkvenopolitične reforme. Oficijski listi ogerske vlade javljajo, da prideta še nerezni cerkvenopolitični predlogi že tekom prihodnjega meseca pred magnatsko zbornico. Vlada računa, da dobi za svoji predlogi večino, četudi le majhno, kar pa je tako dvomljivo.

Nemščina v Bosni. Ko je naša država okupirala Bosno in Hercegovino, je hitela uvesti v vse ondotne ljudske šole nemščino kot obligatni učni

po pisma, zaznamovana z A.R. 12 Spominjate se, kaj ne?"

"Popolnoma."

"Vsled neprevidnosti se je izgubilo pismo, v katerem mi naznanja moj . . . moj prijatelj, da bode še dalje moja pisma naslavljaj z A.R. 12. Moj soprog je našel to pismo, skočil takoj na voz, da se nemudoma poda v vaš urad . . . Ako sem vas še pravočasno obvestila, ako pisma še niste oddali, zaklinjam Vas, ne izročiti je, ne uničiti z jednim udarcem treh živiljenj, in ako bi Vas moj mož izpravil, mu opišite osebo moje sobarice, majhne, okrogle osebe, črnih las in zaletavajočih besed. Vem gotovo, da Vam bode veroval in ne dalje izpraveval. Dolžna Vam budem neomejeno zahvalo . . ."

Uradnik jo ustavi.

"Zadostuje, madame, brezpogojno smete računati na mojo zamolčljivost; zabavno je vedno, zaplesti se v kako dogodbico, kjer se dupira ljubosumen soprog, kar se mnogokrat dogaja v našem področji. Na svidenje, madame . . ."

Nekaj ur pozneje kleči gospod de Rocreuse pred nogami svoje soproge proseč jo milo in skešano odpuščanja zaradi krivičnega sumničenja in ne opazi na zaničljivo zategnjene ustnicah, da se ji izpod dolzh trepalnic smehlja navihanost kakor daljno bliskanje na nebu, kjer je ravnokar razsajala nevihta . . .

predmet in ukazala učiteljem, naj bosenski mladini ustepejo kolikor mogoče največ nemščine. Pred kratkim pa je vlada to zopet odpravila. Nemščina se bo odslej učila samo tam, kjer je to "potrebno" in le tisti otroci se je bodo učili, katerih roditelji to izrecno zahtevajo. Kot vzrok tej odredbi navaja vlada, da se niso v nemščini dosegli prav nikaki uspehi.

Nova kriza v Srbiji. Stari birič Hristić, sedanji ministerski predsednik srbski, se je menda ustašil novih volitev v skupščino in bi rad odstopil. Kralj Aleksander je zategadelj pozval Novakovića, vodjo naprednjakov, k sebi, in mu ponudil, naj sestavi novo ministerstvo. Novaković je ponudbo odklonil. Kralj skuša sedaj razdvojiti radicalno stranko in sicer s tem, da nastavlja uplivnejše radicalce v državni službi, a dvomljivo je, da bi mu to kaj pomagalo. Kako obupna je situacija Obrenovićev, se vidi iz tega, da skuša kralj na vse mogoče načine privabiti kraljico Natalijo v Belograd. Ako bi se Natalja vrnila, bi bil konec srbski krizi. Milan bi ostal v Parizu, Hristić bi odstopil, z dvora bi se poguala vsa ta družba, ki spletkari proti radicalcem. Žal, da je malo upanja, da bi se Natalija hotela vrnila. Šele pred kratkim, ko jo je sin prosil sveta glede težkot, s katerimi se ima boriti, mu je odgovorila: Vse bo dobro, če boš spoštoval zakone in voljo narodovo, pred vsem pa se varoval svojega očeta.

Francoska ministerska kriza Bourgeoisen se je v drugič ponesrečilo, sestaviti novo ministerstvo. Javno mnenje je vsled tega postalno jako nedovoljno. Vse okolnosti kažejo, da bi oportunisti radi preprečili nameravano koncentracijo republikanskih strank in prisilili predsednika republike, da imenuje oportunistično ministerstvo, ki bi zbornico razpustilo in pri novih volitvah skrbelo, da dobe oportunisti izdatno večino v parlamentu.

Lord Randolph Churchill, znameniti angleški državnik, je umrl včeraj zjutraj, star šele 45 let. Rodil se je l. 1849 kot tretji sin vojvode Marlborough. Komaj 25 let star je bil že poslanec. L. 1880 se je ločil od konservativne stranke in s svojimi prijatelji ustanovil novo stranko: Fourth party, neke vrste krščansko-socijalno stranko, katere ideje je razširjala posebna zaveza "Primrose League". V kratkem času si je Churchill pridobil toliko ugleda, da so mu morali njegovi konservativni nasprotniki ponuditi mesto državnega tajnika, katero mesto je Churchill l. 1885 tudi prevzel. V drugem Salisburijevem ministerstvu je l. 1886 Churchill prevzel finančni portfelj in vodstvo konservativne večine v poslanski zbornici, a odstopil je kmalu, ker njegovi tovariši niso hoteli privoliti, da se zmanjšajo troški za vojsko. Za Churchillom je Angleška izgubila velik talent, kakeršni se redkokdaj rode.

Slovansko narodoznanstvo.

Svojim častitim sotrudnikom posvečuje Anton Trstenjak. (Dalje.)

Sloveni so že od nekdaj poljedelci. Že njih starodavna bivališča v zakarpatskih pokrajinah, v katerih so prebivali v zajednici, napotila so jih na to, da so se pečali s poljedelstvom. Pragozdove so krčili in razoravali. Bili so pridni in umni poljedelci. Vse to se da dokazati iz besed, s katerimi so označevali poljedelsko orodje, iz besed vseslovenskih, torej iz besed, katere so bile lastne slovenske praježiku. Te besede so plug, lemeš, gredel, plaz, ralo, oralo, soha, brana. Slovenska znanost ima sicer besedo plug za temno, vendar pa sami Nemci priznajojo, da so Sloveni bili Nemcem v poljedelstvu učitelji, torej je brkone plug slovenska last. Že v stari dobi, pred Kristovim rojstvom, sejali so naši pradedje žito, ki je bilo znano v iztočni in srednji Evropi: rž, pšenico, ječmen, oves in proso. Vse te vrste žita označevali so z besedo "žito", to je "život", katera beseda pomenja žito in živilo (živež) ter nam jasno spričuje, da je bilo našim pradedom še v dobi nerazdeljenega slovenskega naroda žito najpoglavitnejša živilo, kakor se je tudi s to besedo pozneje in še danes označevala tista vrsta žita, katerega se je v dotičnem kraju največ prideloval. Tako izražajo Poljaki, Čehi in Sorbi z besedo žito rež, Srbi in Hrvati proso, Rusi pa pšenico. Prastaro je nadalje slovensko čebelarstvo, kar nam spričuje občno znamenovanje besede bučela, to je bučela, ker buk, kakor tudi med in vosek, torej besede, ki so zajete iz besednega zaklada še nerazdeljenega slovenskega naroda. S to vrstijo kulture bavili so se torej Slovani bolj, nego Germani.

Znano je, da so Slovani mrlje pokapali in sežigali. Kako so to delali, o tem ne moremo razpravljati. Omeniti hočemo le, da so Rusi dajali mrljem kvass, sadje, kruh, meso, na dvoje razreza-

nega psa, dva konja, dva vola, petelina in kokoš in tudi — čebulo. Verovali so namreč, da še človek nekaj časa po smrti živi, predno pride v raj. Čebula, kakor tudi česen, prastara je jed ruska. Ta dišava prideluje se že v Galiciji, Bukovini, Besarabiji, Podolju, Moldavi v toliki meri in množini, da si tega niti prdočevati ne moremo, in milijonom ljudstva sta česen in čebula vsakdanja hrana. Cela nedogledna polja sta sam česen in čebula. Ruski česen je debel, kakor naša čebula, in je zelo sočnat. Použiva se različno, in ni je jedi, v katero ne bi delali česna ali čebule. Ruski zdravnik Pirogov omenja mej svojimi anekdotami, da je nekega ruskega šovinista, grozecega Nemcem, da pride čas, ko bodo ob Reni vihrale ruske zastave, vprašal, kaj pa bodo potem. No, kaj, odgovoril je Pirogov, potem bodo Rusi izruvali vinsko trto in sadili — čebulo. Človek ne bi niti mislil, kako važna uloga je namenjena česnu v človeškem življenju. Nemec seveda ne more sedeti poleg Rusa, ki se je ravno kar najdel česna. Množina naroda živi revno. Mamalyga a zjutraj, mamalyga opoldne za kosilo in mamalyga za večerjo. In mamalyga je zelo indifferentna hrana. Proti iztoku Galicije rase mnogo koruze in tu se iz koruzne moke kuha zelo udomačena jed mamalyga, ki je prebivalstvu, razprostirajočemu se do Besarabije, vsakdanja hrana. Mamalyga je nekako to, kar polenta, samo da ni tako trdo kuhanja. Ne razveseli, ne zdrami, ne oživi in ne razgreje človeka. Revni narod, ki nima vode, s hrepnenjem posega po nečem, kar mu vodko nadomeščuje. Tu to je česen. Ne zahteva nobene priprave, nobene ceremonije. Kakor ga je zemlja rodila, tako ga lahko uživaš. V sebi ima eterično olje, in to je, kar vzdrami, oživilja, razveseli človeka in poleg tega je česen revnemu zemljjanu zanesljiv zdravnik in domača lekarnica. On je zdravilo proti prenehovalni mrzlici, kugi in koleri. Gališki Rusi in Poljaki jedo v isti namen kričistilni „rudec i barsč“ (barszcz czerwony), izvrstna narodna juha, katere tudi „szlachcic“ na svoji mizi nikdar ne pogreša.

Poleg kislega zelja s krompirjem igra pesa najznamenjšo ulogo na jedilnem listu poljskem in ruskom. Iz pese se namreč dela kisla juha „barszcz“ imenovana. Najimenitnejši je „barszcz czerwony“, to je iz pese, in ako se temu barsču prileša mesa, je to najboljši barsč. To je krepka, zdrava, kričistilna juha. Najboljši kuhanji juh so Rusi, da jih v tem pogledu ne prekaša noben narod. Ruske juhe izvrstno teknejo tudi finemu ukusu razvajenega Evropeca. Fina močnata jed so nadalje pirogi, brez katerih si ne moreš misliti Poljaka in Rusa. Še množina jedi je, katerih tu niti po imenu ne omenjam. O Čehih nisem povedal niti besedice; niti nisem omenil, kako važno ulogo imajo kumare pri Čehih in Rusih. Rusija je dejela gob in tu so gobe vsakdanja hrana. Čeh uživa kumare surove in kisle. Na praškem trgu videl sem gospode in delavce, ki so si kupovali surove kumare in jih tam na licu mesta surove snedli. Jeden jih, kakor mi jabolka. Sicer pa jedo tudi kiske kumare. Te nalagajo v slani vodi v velikih kadeh, kakor pri nas zelje. Te kiske kumare jedo in to vodo tudi pijo in izpijo. Kdor hoče imeti pojem, koliko je kumar na Čehkem, ta naj se potrudi na narodno slavnost, zvano „fidlovacko“, ki se vrši vsako leto o veliki noči „na nuselské louce“ pri Pragi. Tu se shaja ljudstvo iz vse Češke, tu se zberó vsi nemški komedijanti. Pridelovatelji kumar pripeljali so sem na travnik velike sede polne kumar. Sod stoji do soda in to se vse ta dan použije. Še na praški razstavi prodajale so se te kumare kot osvežilo.

Ruski car Nikolaj II. napravil je velikansko stravo, sedmino po pokojnem očetu svojem. Veren narodu in narodnim običajem pogostil je nad 100.000 Rusov. Tu smo čitali, da so se dajale narodu same narodne jedi. Strava pomenja hrana, to je tista hrana, ki se použiva pokojniku na čast. Ker se pri Slovencih ta pojedina vrši sedmi dan, zovemo jo sedmino. Sorodnik, sosedje in prijatelji zbero se v pokojnikovi hiši in slave spomin pokojnikov z jedjo in pijačo. Za take slučaje imajo Rusi posebno jed, „kutja“ imenovano. Kutja se dela iz riže, rozin in medu. Poleg tega pogostil je ruski car svoj narod z jedmi, in te so: šči, pirogi in kisel. Piti pa mu je dal staroruski kvas.

(Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25. januvarja.

— (Repertoar slovenskega gledališča). Jutri se bo v drugič pela prekrasna in pri premijeri tako sijajno uspela opera „Trubadur“. Zanimanje za to predstavo je, kar je pač ob sebi umevno, kako veliko.

— (Slovensko gledališče.) Sinoč je cenjeni naš gost gospod Anton v drugič nastopil kot Celestin. Pel ga je ravno tako prijetno, razumno in razumljivo, igral pa bolj draščično nego prvkrat. Uspeh je bil isti: burno ploskanje po duetu z Denizo in trikratno gromovito izvanje koncem vsacega dejanja. Po prvem aktu izročil se je na odru dičnemu gospodu gostu ukusno okrašen lavorov venec

s trobojnimi trakovi, katerega mu je poklonilo Dramatično društvo. Isto pohvalo kakor Celestin žela je za svojo pikantno igro nositeljica glavne uloge, gospica Nitouche, naš mladostni komik. Kakor ču jemo izza kulis, dobila je gospica Polakova, povodom „zadnje“ predstave te spevoigre, v kateri je z največjim uspehom stvarila naslovno ulogo, v svojo garderobo lep šopek, ki nosi na trobojnih trakovih naslove treh najvažnejših letosnjih ulog: dauphin, Nitouche, Désirée. S svojo marljivostjo in nadarjenostjo si ga je vrlo prislužila. — Morda se le najde mej našim igralknim osobjem še mlad komik, ki ima dokaj prijeten glas in dovolj dobre volje, da bi se naučil pod spretnim navodilom ulogo Celestina. — Gledališče je bilo popolnoma razprodano. Gospodu Antonu pa v zahvalo za umetniški užitek, ki nam ga je napravil, kličemo z občinstvom vred: Da se kmalu zopet vidimo! K.

— (Tipografski ples.) Ljubljanski tiskarji priredili dn 16. februarja v prostorih starega strelišča plesni venček. Godbo preskrbi pešpolk kralj Belgijev št. 27. Čisti dohodek je namenjen invalidnemu zakladu tiskarskega društva. Ples obeta biti zelo sijajen. Pred več leti so bili ti plesi jako priljubljeni, pozneje pa so se opustili in šele sedaj obnovili. Prireditelji pričakujejo, da jim izkaže ljubljansko občinstvo svoje simpatije s številnim obiskom.

— (Koliko plača Ljubljana davkov?) Kakor posnamemo c. kr. finančnega ravnateljstva izkazu, plačalo je mesto Ljubljansko leta 1893. neposrednega davka s prikladami vred 621.083 gld. 74 kr. in sicer: 7760 gold. 17 kr. zemljiškega davka, 171.060 gold. 56 kr. hišnonajemninskega davka, 4591 gld. 73 kr. 5% davka od dohodka poslopij, ki so opročena hišnonajemninskega davka, 34.581 gld. 1/2 kr. pridobnine in pridobnine od krošnjarstva, 224.045 gld. 89 1/2 kr. izkazane dohodnine, 997 gld. 45 kr. pristojbine za izterjanje davkov, 936 gld. 32 kr. zamudnih obrestij od zastalih davkov, 44 gld. 17 1/2 kr. takse od zglašenih obrtov, 175.639 gld. 42 kr. deželne priklade in 1426 gld. 91 1/2 kr. zdravstvene priklade. Cela dežela kranjska plačala je v omenjenem letu 1.559.584 gld. 62 1/2 kr. cesarskih davkov in 801.552 gld. 99 1/2 kr. priklad, torej skupaj 2.361.137 gld. 62 kr.

— (Slovenski pouk na ljudskih šolah v Kočevji.) Vsled pritiska javnega mnenja odredil je c. kr. deželni šolski svet, da se na ljudskih šolah v Kočevji v tretjem in četrtem razredu po dve uri na teden vpelje zopet neobligaten slovenski pouk. Deželni odbor kranjski izrekel je svoje pritrjenje, ob jednem pa prosil za izkaz slovenskih otrok, ki obiskujejo šolo v Kočevji, ker se je vsled otvoritve ondotnega premogovega rudnika število otrok s slovenskim materinskim jezikom bržkone zdatno pomnožilo. Pred nekaterimi dnevi prijavila je c. kr. deželna vlada deželnemu odboru poročilo okrajnega šolskega sveta v Kočevji. Glasom tega poročila nahaja se baje v vseh razredih 28 učencov in učenk s slovenskim materinskim jezikom, izmej katerih je 11 otrok rudniških delavcev. Ker so — kakor zatičuje okrajni šolski svet — stariši navezenih otrok zadovoljni z vpeljavo neobligatnega šolskega pouka, sta se krajni in okrajni šolski svet izjavila, da ni povoda, o tem kaj posebnega ukreniti. — Kako so se vršila poizvedovanja glede številna slovenskih otrok v kočevski ljudski šoli, si pač lahko mislimo; kaj pa je nemščine nevečim otrokom, ki vstopijo v prvi razred, pomagano s tem, da se v tretjem in četrtem razredu poučuje slovensčina kot neobligaten predmet, naj pojmi, kdor more, nam je to povsem nedoumno. Poklicanih faktorjev dolžnost pa je, da se v tej zadevi nekaj stori, kajti slovenski otroci v Kočevji ponemčujejo se na uprav brutalen način.

— (Gasilno društvo Vič-Glince) priredi v soboto, dan 2. februarja t. l. v prostorih gostilne „pri Žabaru“ na Viču veselico. Vstopina za gospode 30 kr. Začetek ob 6. uri zvečer. Čisti dohodek je namenjen napravi gasilnega orodja.

— (Okrajna posojilnica v Kamniku) ima v soboto dn 2. februarja dopoludne ob 11. uri v svoji pisarni svoj redni občni zbor.

— (Slovensko bralno društvo v Tržiči) priredi predpustno veselico v soboto dn 2. srečana 1895. l. v prostorih g. A. Perneta. Vzpored obseza godbo, petje in ples. Pri veselici svira družba gosp. Komaca. Vstopina: Članom 25 kr., nečlanom 50 kr., dame proste.

— (C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic) javlja, da se bode k izdaji 1895. glavne tarife za blago c. kr. avstr. drž. železnic uvedel dodatek I., ki zadobi veljavo z dnem 1. februarjem 1895.

— (Umrl) je v Sevnici g. France Kramar, tako zaslužen rodoljub, jeden ustanovitelj ondolnega bralnega društva, v starosti 58 let. Pokojnik

je bil vedno odločen in delaven narodnjak in je nad 20 let deloval na korist sevnške občine. Posebno zaslugo si je pridobil z ustanovitvijo gasilnega društva. Pogreb je bil jako lep; kar je narodno v Sevnici, vse je vrlemu možu izkazalo zadnjo čast, a prišli so tudi politični nasprotniki. Bodil pokojniku zemljica lahka!

— (Nesreča na lov.) V Dramljah na spodnjem Štajerskem šla sta nedavno kmeta Miha Svetelšek in njegov svak Martin Vidmar na lov. Vidmar stal je za grmom, da ga Svetelšek ni videl, v tem hipu pletli zajec, bezoč naravnost proti grmu. Svetelšek ustrelil dvakrat, a na drugi strel začuje bolestni krik Vidmarjev, katerega je zadel v prsi. Smrtno ranjenega Vidmarja so prenesli na njegov dom.

— (Redek lov.) Pri Ribnici na Pohorju (spodnje Štajersko) so ustrelili nedavno jelena, ki je tehtal tri cente.

— (Novost za igralce na biljardu) V Gradcu je izumil zozdravnik C. Hugo Hofer prav praktično novost, ki se bode gotovo kmalu udomačila mej igralci na biljardu. Na palico se namreč nataknec nastavek iz kovine, ki igralca nikakor ne moti in ki naznanjuje pointe, ako se lahko zasuče kazalce. V kavarni „Thonethof“ v Gradcu se že rabijo taki brojitelji point. G. Hofer je vzel patent na svojo iznajdbo.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Libeliče in okolico) na Koroškem bode priredili v nedeljo dn 3. februarja popoludne shod v Libeličah „pri Nemcu“, na katerem se bode govorilo o verski in narodni šoli, o gospodarskih stvareh itd. Po shodu bode prosta zabava, pri kateri sodelujejo pevko društvo „Gorotan“.

— (Brez komentara.) Pod zaglavjem „Odmey iz koncerta Slavjanskega“ prinaša tržaška „Edinost“ nastopno skoro neverjetno vest: „Tukajšnje policijsko ravnateljstvo je obsodilo Ivana Jajčiča na 3 dni zapora radi prestopka po § 11. cesarske naredbe z dnem 20. aprila 1854., drž. zak. št. 96, storjenega s tem, da je pri koncertu Slavjanskega kričal „Živio“, „Slava“ in „Živio Slavjanski“; da je, nastopivši sredi partnega, pozdravljal Ruse, mahaje s klobukom; da je potem kričal do stopnic pred gledališčem ter da je sploh bil vodja demonstraciji.“

— (Nov poštni in brzojavni urad) se bode odprli z dnem 1. februarja v Pulji v predmestji Sv. Polikarpa pod imenom „Pulj-Sv. Polikarp“. S poštno-brzojavnim uradom je združena tudi poštna hranilnica.

* (Grozna nesreča) se je pripetila v parni žagi v Novem Verba-u. Neki učenec je navzlic prepondevi prišel v prostor, kjer so stroji. Ko se je iskajoči železni drog pripognil, ga je stroj zgrabil in raztrgal na kosce.

* (Velik požar v Rusiji) V Harkovu je pogorel Moskovski bazar. Škoda je velikanska in se ceni na jeden milijon rublev.

* (Hladnokrvnost.) General Peinson se je v poslednjih dneh, ko so Francozi zasledovali sovražne čete v Algeriji, v togoti spozabil tako daleč, da je s ko njskim bičem udaril jednega svojih pobočnikov. Častnik potegne svoj samokres in nameri na generala, toda samokres se ne izproži. Urno izbije general pobočnik orožje iz roke in hladnokrvno smehljače reče: „Osem dni zapora, ker nimate orožja v redu“.

Slovenci in Slovenke! ne zábite družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Za slovensko šolo šolskih sester v Velikovcu so darovali: Slavno uredništvo „Slovenca“ je izročilo 125 k.; darovali so: V. g. Karol Miklavčič, župnik v Žminju, 6 k., g. dr. V. Gregorič, primarij, 10 k., vč. gospod Franc Špendal, župnik v Tržiču 2 k.; č. g. J. Trpin, kapelan v Tržiču, 2 k., č. g. J. Volc, kapelan v Križih, 2 k., g. A. Kocmura, trgovec v Ljubljani, 5 k., vč. g. dr. J. Marinko, profesor v Novem mestu, 5 k., Evangelist 2 k., g. dr. A. Mihalič, okr. zdravnik, 2 k., vč. g. A. Kerčon, vpok. župnik v Repnjah, 10 k., vč. g. Martin Malenšek, župnik St. Peterski, 10 k., vč. g. Miha Bulovec, kapelan, 5 k., vč. g. J. Gruden vpok. župnik v Ljubljani, 4 k., vč. g. Andrej Kalan 10 k., vč. g. prof. A. Župančič v Ljubljani 10 k., č. g. Matej Osenjak, kapelan v Žalcu, 2 k., vč. g. A. Stritar, vpojeni duhovnik, 10 k. in vč. gg. profesorji Ljubljanskega bogoslovja 30 k. — G. dr. Rudolf Repič v Št. Vidu na Dolenjskem, je postal 50 k., ki jih je zložila vesela družba; od preč. g. dr. Ivana Križaniča, stolnega kanonika v Mariboru, smo prejeli 41 k., ki jih je nabrala slavna Mariborska čitalnica na starega leta dan. Dalje so darovali: Sl. telovadno društvo „Ljubljanski Sokol“ vsled sklepa občnega zabora 40 k.; rodoljubna družba ob pogrebu stare narodne žene gosp. Katarine Florijanove v Kranju po g. J. Režeku 27 k.; preč. g. dr. Fr. Sedej, dvorni kapelan in vodja v Avgustineju na Dunaju, 20 k. z dostavkom: Bog daj srečo in blagoslov! — preč.

g. Lavrencij Herg, stolni dekan v Mariboru, 10 k. s pripisom: Bog blagoslov družbo! — Ljubljansko slov. kat. delavsko društvo o priliki shoda v Št. Vidu nad Ljubljano 2 gld., č. g. Mihael Klemenčič, kapelan v Crnomlju, 2 k., č. g. J. Pristov, kapelan v Crnomlju, 2 k., gg. Pedgoričan 2 k., I. Bregar 2 k., A. Benedik 1 k., I. Pucel 1 k., M. Vdovič 1 k., J. Vdovič 1 k., I. Žgavec 1 k., M. Jakše 40 v., gdč. J. Peterlin 1 k. in g. Alojzij Vdovič 1 k. — Iskreno se zahvaljujemo rodoljubnim darovalcem s srčno željo, da bi prav kmalu zopet mogli razglasiti slovenskemu svetu novo vrsto požrtvovalnih priateljev verske dinastične in narodne vzgoje. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Brzojavke.

Dunaj 25. januvarja. Cesar je kanoniku Štefanu Benci v Gorici podelil Franc Jožefov red.

Sofija 25. januvarja. Privatna poročila javljajo, da je politični položaj jako kritičen zlasti za Koburžana. Temu sta odprta samo dva pota: ali odstopiti ali pa se porazumeti s Stambulovom. Slednji je po svojih priateljih sporočil Koburžanu, da je pripravljen se z njim porazumeti.

Pariz 25. januvarja. Predsednik Faure je naročil poslancu Ribotu, naj sestavi novo ministerstvo. Ribot je izjavil, da se mora prej dogovoriti s svojimi tovariši, predno prevzame to naložo.

Pariz 25. januvarja. Listi javljajo, da so na Perierov odstop uplivala tudi poročila prefektov, da bi razpust poslanske zbornice naredil na prebivalstvo jako slab utis.

Atene 25. januvarja. Delyannis je sestavil novo ministerstvo in razpusti te dni poslansko zbornico.

Berolin 25. januvarja. Vodja spanavske puškarnice je dobil iz Stettina anonimno obvestilo, da nameravajo nekateri odpuščeni delavci razstreliti tovarno in da pripravljajo atentat na cesarja Viljema.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesti ustešnico mišice in žive krepujoče, kot mazilo dobro znano **Moll-ovo francoško žganje in sol**, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih nasledkih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpolaga to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJU, Tuchlauben 9. V zalogah po deleži je izredno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 2 (4-2)

Novi opera!
Začetek ob 1. 8. ur zvečer.

Stev. 49. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 635

V soboto, dné 26. januvarja 1895.

Drugikrat:

Trubadur.

Opera v štirih dejanjih. Spisal S. Cammarano. Uglasbil J. Verdi. Poslovenil A. Štritof. Dirigent g. Hilarij Benišek. Režiser g. Josip Noll.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer. Pri predstavi svira orkester slav. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v torek, dné 29. januvarja 1895.

Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

Umrl so v Ljubljani:

24. januvarja: Marija Russ, usmiljeni sestra, 54 let. Poljanska cesta št. 30. — Pavla Jebaćin, trgovčeva hči, 8 dni, Rimška cesta št. 9.

V deželnem bolniču:
21. januvarja: Franc Uramar, delavčev sin, 6 let.
23. januvarja: Marija Berce, gostija, 67 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
jan.	7. zjutraj	722.5 mm.	-3.8°C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
24.	2. popol.	725.4 mm.	-2.8°C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	727.2 mm.	-9.8°C	sl. vzh.	mugla	

Srednja temperatura -5.5°, za 3.5° pod normalom.

Okradna posojilnica v Kamniku

imela bo svoj

redni občni zbor

v soboto 2. februvara t. l.

ob 11. uri dopoludne v svoji pisarni.

Na dnevnem redu bo:

Dunajska borza

dne 25. januvarja 1895.

Skupni državni dolg v notab.	100 gld.	65 kr.
Skupni državni dolg v srebrn.	100	65
Aztrijska zlatna renta	25	85
Aztrijska kronska renta 4%	101	30
Ogerska zlatna renta 4%	124	59
Ogerska kronska renta 4%	99	20
Avtro-egerske bančne delnice	1061	
Kreditne delnice	413	75
London vista	124	25
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	82
20 mark	12	16
10 frankov	9	86
Italijanski bankovci	46	30
C. kr. cekini	5	81
4% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	150 gld.	50 kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	198	—
Dunajske reg. srečke 5%, po 100 gld.	131	—
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	128	50
Kreditne srečke po 100 gld.	198	25
Ljubljanske srečke	24	50
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	183	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	435	—
Papirnat rubelj	1	33

Staroznana

trgovina z urami

najfinje vrste in po najnižji ceni od zlata, srebra, tule in nikla, repetir, kalenderskih ur in kronografov, najnovješega v tableaux-urah. Najnižje cene. Popravljanja se izvršujejo na jasnkrneje. — Prvi in najstarejši optični zavod najfinjevih način, ščipalcev v zlatu, zlato-double, niklu itd.; največja izber kukal za gledališče, potiskih binoklov in vseh v to stroku spadajočih predmetov pri (1420-28)

N. RUDHOLZER-ju, Pred rotovjem št. 8.

Dr. Friderika Lengel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pamтивka znan kot najzvrstnejše lepotilo, ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaze zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podejšuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoljavost, ogorce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengel-a

BENZO-E-MILO.

Najmileyše in najdobrodejnejše milo za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (12-2)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ju lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Heun, Dunaj, X.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo dan označen s "vrednostno-potovanjem časa". Mednarodno čas je krajnemu času v Ljubljani sa 5 minut naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. ur 5 min. po nord osebni viak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Osovec, Franzenfeste, Ljubno, ob Sežthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Hudejvice, Plisen, Marijine vare, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipšic, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. ur 10 min. vjutri mešani viak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. ur 10 min. vjutri mešani viak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Osovec, Franzenfeste, Ljubno, ob Sežthal v Selinograd, Duna-via Amstetten.

Ob 12. ur 55 min. dopoldne mešani viak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. ur 50 min. dopoldne osebni viak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, ob Sežthal, Dunaj, ob Sežthal v Selinograd, Duna-via Amstetten.

Ob 4. ur 14 min. dopoldne osebni viak v Trbiž, Beljak, Osovec, Ljubno, ob Sežthal v Selinograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Immost, Breguš, Orah, Genove, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Hudejvice, Plisen, Marijine vare, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipšic, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. ur 20 min. sicer mešani viak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. ur 53 min. vjutri osebni viak v Dunaj via Amstetten, Lip-sic, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijih varov, Breguš, Hudejvice, Solnograd, Linca, Steyr, Gmunden, Ischl, Aus-sea, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Franzenfeste, Trbiž.

Ob 5. ur 19 min. vjutri mešani viak in Kočevja, Novega mesta.

Ob 11. ur 97 min. dopoldne osebni viak v Dunaj via Amstetten, Lipšic, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijih varov, Breguš, Hudejvice, Solnograd, Linca, Steyr, Paris, Genove, Orah, Breguš, Immost, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Ljubnega, Ljubnega, Pontabla, Trbiž.

Ob 9. ur 32 min. popoldne mešani viak in Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. ur 60 min. popoldne osebni viak v Dunaj, Ljubnega, Selinograd, Celovec, Franzenfeste, Pontabla, Trbiž.

Ob 9. ur 25 min. sicer mešani viak in Kočevja, Novega mesta.

Ob 6. ur 21 min. sicer osebni viak v Dunaj preko Amstetten in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiž.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. ur 33 min. vjutri v Kamnik.

Ob 8. ur 60 min. popoldne v Kamnik.

Ob 6. ur 50 sicer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. ur 56 min. vjutri v Kamnik.

Ob 11. ur 15 min. dopoldne v Kamnik.

Ob 6. ur 30 min. sicer v Kamnik.

5-21

Posredovalnica služeb G. Flux na Bregu št. 6 (82-2)

Še ujno: komornika za imenitno hišo v Trstu; —

lvskega dečka za grofko hišo; — 2 prodajalnika za trgovino z mešanim blagom morata biti te stroke, 15 do 20 gld. plače, vse prosti; — več pripravil in boljših, manjših in starejših kuhanic za Ljubljano, Trst, Gorico, Celje, Hrvatsko, Ogersko, tudi k 1-2 osebam; —

hišno ali komorniško za Štirsiko; — 6 pestunj (tudi starejših) v jake imenitne hiše, k 1-2 otrokom, manjšim in večjim; — zaradična ustnikarica za hotel; — 2 kuhanjski dečki za gospodske hiše (poleg kuhanice) itd. Priporoča se p. n. gospodki zanesljiv, tresen kočija, kako dober vo